

نينۆک

خالد صالح

نهیی، د نهر و نازکن، نهگهر نهو دهم با یی مروقی راف
و نیچیر پین دکرن، یان گیا و رهین دارا ژین نهردی
دهینانه دهر و دخوارن، یان پین رشک و سپیه ژ سهری
خو دهینانه دهر، یان پین هلباسکی کهفر و دارا دبوو، یان
ستری پین ژ لهش خو دهینانه دهر، یان جهنگ و
بهرفانی پین ژ مانا خو دکر دا چ کهت و دا چهوان
سهردهریی دگهل کسودانی کهت و دا چهوان پین ژ
بهرفانیا خو کهتن؟

(ترانه پین کرن:)

- نهگهر نهو دهم با نهو دا ژ برسان کهفن، تو نه دشیای
چ راف و نیچیران بکهی.

(هزرین خو کرن:)

نهری نهفرو چ مفا دفان نینۆکان دا ههیه؟ ههر بتنی دا

وی چاخ بیریین نینۆکین خو دکرن کو دسهر تیلین وی دا
نین و یین ژئی هاتینه دزین، تهزینک ب سهر لهشی دا
هاتنه خوار، مینا کهفایین گیاندارین سهرژیکری دسهر
تیلین وی دا هاتنه خوار، قیژیین وی دگوهین وی دا
دهنگ فه ددان:

- بهختی خودی...

- بان کونکریته، تویی دبن هفت ته بهقین نهردی فه!!

- بهختی پیغه مبهری...

- پیغه مبهری دخی چاخ دا نه ماینه.. ماتو ل کیش دهمی؟!!

- بهختی...

.....

(دناف فان هزراندان:)

ههر باشه نهفه نهو دهمه یی مروقی ههوجهی ب نینۆکا

بینه هلكيشان و مروقي پي نه شكه نجه دهن!!
هەر زوی هزرین وی هاتنه برین و بیرین ماموستایی خو
کرن:

کورین من... هوین باش بزائن میکروب ل سهر پیساتی و
ل جهین پیس دژین، پیساتی دین نینۆکانقه، واته جههکن
خووش و نارام بو میکروبان، تو دشیی بییژی
سهیرانگه ههکه بو وان، ئوتیلهکا پینج ستیره، لهوما دی
بیژمه ههوه بېرن و بلا درویشمی ههوه برینا نینۆکان
بییت، سهیرانگه هین وان ب ههرفن دا پتر لی نه هین.
ئهو بیر دهاته بیر لی کا چهوان پتر ههفرکمانی دگهل
ماموستای دکر و دقیا پتر دریز کت و ل مال زی داپیرا
وی تف دکر لی و پتر شهر دگهل دکر، ناخفتن و جقینین
کریت دگوتن:

- ئهو چ نینۆکین دریزن هه ی بهراز کور لی بهرازی، تو
شهرم ژخو ناکه ی هه ی بی عهسل بی عهسل، ئه گهر ته
شهرم ژ بابی خو کربا ته ئهو نینۆک دریز نه دکرن، تو
نزانی شهیتان ل سهر وان جهلانانه نینۆکان نقیژا دکهن؟!
یان توین چوو به سهر ئولی وی و تو یی بوویه ههفالی
وی!!?

(ب داپیری کهنی...)
تیق... تیق... تیق...
(داپیری ب توره یی:)

تو ب چ دکهنی هه ی بی عهسل بی عهسل?
- داپیر... ئهو هه می دونیا یا بهرفره ها بهر دریای بهر ب
وی فه، دی بو جهی خو تهنگ کهتن و ل سهر نینۆکین
من نقیژی کهتن، ما تو وهسان بچووک دبینی!!?
- ئه ز نزانم.. تو دی وان نینۆکان بری و ئه ز ته وهسان
نه بینه فه.

(ب داپیری کهنی فه و داپیر ب توره یی ناخفت:)
- تو ب چ دکهنی هه ی کور لی بهرازی!!?
- داپیر... وی روژی من شهیتان ل بازاری دیت، گوته من
نینۆکین خو دریز که ئه ز نقیژان ل سهر ناکه م!

- کور تو یی کافر بووی، تو یی ز دینی خو دهرکه تی. ما
ته ز کیشه شهیتان دیتی یه؟! تو یی ب دهقی خو خو
کافر دکهی.

- پیری... من دیتو گوته من سلافا ل پیرا خو بکه.
(پیرا وی ب توره یی دهست دا شمکا خو، لی وی ب چ فه
نه گرت و گوتی:)

- داپیر... پا ئه گهر من نه دیت بییت، پا ته چهوان دیتی
یه کو نقیژان ل سهر نینۆکین من دکهن؟!

(پیری ما بی دهنگ، نه داو نه ستاند، پاش ب نه رمی:)
تو یی چوو به ز توخمی وی لهوما تو هند بهره فانیی زی
دکهی، ئه گهر ته و وی چ تیکه و چ دگهل نیک
هه یه؟

(ره حهت تر ناخفت:)

- کور لی من.. نه قین پیرا خو، وان نینۆکان بیره دا که یفا
داپیرا ته ب ته بییت و که یفا شهیتانی بخو نه ئینه،
گوهنی خو نه دی.

• • •

(د نینۆکین خو فوکر ی... هزرین خو کرن:)

داپیر... ما چ جیاوازی دنابهرا ته و واندا هه بو?
ته زی مینا وان رک ل نینۆکین من گرت بو، فیجار د
ههوارا من وهره، سه ری من سهیرانگه ها سپیهانه، تزی
سه ری من رشکن.

- داوو... من چاف نه ماینه، ما ئه ز ز کیشه سپیه و رشکا
دبینم کو بینه دهر؟

- پیری... ستیریا له شی من کون کر، د ههوارا من وهره.
- (أعوذ بالله)... ته دقیت نینۆکان دریز که م دا ستیریا
بینمه دهر؟! ئه ز یی شه ری ته دکهن دبیزمه ته بیره دا
شهیتان نقیژان ل سهر نه کهت، ژنوی ئه ز دریز که م؟!

- داپیر... پشتا من ب خورینه، ئه ز سووتم، پشتا من یا
دخورییت.

- نه قین پیرا خو... ما من ز کیشه هیز هه یه کو پشتا ته
ب خورینم؟!

کراسکی خو ژبه خو کر، بهزی که فره کی زفر، پشنا خو ریس کر، هه فری هینا و بر، چافی هنده کا فی کهت... پین کهن:

وی هه بین دین بووی!! نه جنا بی هنگاقتی.

(به رسقا وان ب دهنگه کی بلند دا:)

نهو نه جنین نهز هنگاقتیم د پیستی نشته کی دابوون دگوتنی مرؤف!!

ژ ترسان ژ ویری ره فین و چوون، وی جاره کا دی دست دا کاری خو پشنا خو د که فری هوسی، لی قهت هه دارا وی نه هات جلکین خو کر نه به رخو به رف مال که ته پئی و پتر و پتر هه ست ب خوربانا له شی خو کر.

• • •

د نینوکین خو فوکری.. هه ست پین کر نینوکین وی بین شین دین، سه رین خو بین دهرئیختین.. که یفه ک بو چن بو. ژ شادیان چوو سه ر که فره کی بلند.. ب دهنگه کی بلند دوو بانگه وازی ناراسته کرن:

- یا نیک: ناراسته ی شهیتانی:

شهیتان... تو ل کی شهی؟ نهز بی ل ته دگه پیم و پرسیارا ته دکم، د هه وارا من وهره، من دقیت نهز نینوکین خو دریزکه م کو بینه وهریدان. (دهنگی شهیتانی هاته گوهان:)

- دریزکه، ما من چ ژئی یه؟ ما من پئی ل ته گرتی یه؟!

- دا بوته بیژم، هندی نهز بی برسی بم، زک فالام که سی های ژ من نینه و کهس مایی خو د من ناکهت، نایژنه من تو بو بی رويس و پیچواسی، لی گهل چافین وان ب نینوکین من که تن مایی خو دمن دکهن.

- قیچار من چ کار ب فان کار و فان ناخفتنا هه یه؟

- به لی.. ته کار بی پی هه ی!

- ته چ ژ من دقیت؟

- من دقیت تو بو من گری بهسته کی مورکه ی.

- چ گری بهسته؟

- من دقیت ده می نهز نینوکین خو دریز دکم تو نقیژان ل سه ر نه که ی، نهو دونیا هه می بهر ته فه، ته کیری دقیت لی بکه.

(ب ترانه به رسف دا:)

- ته ژئی ژ خه لکی باوهر کر نهز نقیژان دکم؟! ل سه ر وان نقیژان نهز بی ژ به هه شتی هاتیمه دهرئیختن، ژنوی دی ل سه ر نینوکین ته که م؟!

یا دوی: ناراسته ی میکروبان:

گه لی میکروبان... ریکی بده نه من نهز مزگینیی ب گه هینمه هه وه نهز دی جهه کی خوش ل بن نینوکین خو دروست که م. ماموستای ل ده ستییکا خواندنن نیشا مه دا بو کو بن نینوک پیساتی یه.

پیساتی سهیرانگه هین میکروبان، نهز وی مزگینیی رادگه هینم کو دی نینوکین خو دریزکه م. که ره مکهن خو به ره هف کهن بلا نینوکین من دریز بن یاش نهو بهر ب هه وه فه یا من های ژئی بووی دهرگه هی من هاته قوتان، من دهرگه هه که کر، شهیتان و میکروب ب ژورکه تن، نینوک بره ک بو من هینان دیاری، سی جاران گوتنه من بیره.. بیره.. بیره.. نه فرو نه م بتنی نافی، کریارین من بین دناف هنده ک ژ توخمی ته بخودا.

چوممه بهر دهرگه هی، من دیت میکروب بی دگهل هنده ک که سان ب جهه دی دا دچنه خوار و پیاسی دکهن و ل و یقه تر شهیتان بی دگهل هنده ک که سان غار و به زانی دکهت کا کی دی بهری گه هینه چینگ؟

چوممه ژورقه، من ژ دل دیاریا وان قسه بیل کر دا مزگه فت و سهیرانگه هین وان ب هه ریفم و جهی وان ل نک خو نه هیلم.

۲۰۰۲/۲

